

סדר הלימוד ליום א' תמוז

(הילולת יוסף הצדיק/ רבי קלונימוס מקרארא "מאור ושמש" ב"ר אהרן)

סדר לקוטי פארהר"ן הי"מ:

ודע, שאפלו כשמכניעין וסותרין דעות חכמי הטבע ומשפילין אותם, אף-על-פי-כן אם אין התגלות הרצון חזק ותקיף, דהינו שעדין יש ספק ברצון, שאינו מבקר בברור חזק שמתנהג רק על פי הרצון, אף-על-פי שחכמת הטבע נכנעת, אף-על-פי-כן מאחר שהרצון אינו חזק עדין יש יכלת, הם ושלום, למצח הנחש, חכמת הטבע, שיחזור ויתעורר ויתגבר כבתחלה, וגם על זה צריכין כח הצדקה, כי הצדקה מועלת תמיד ועומדת תמיד כנגד מצח הנחש כנ"ל:

וזה פרוש: רב יהודא הנדיא מ'שתעי: זמנא חדא הוה אזלינא בספינתא וחזינא ההוא אבן טבא דהדר לה תנינא, ונחת בר אמוראי לאתויה. אתא תנינא, קא בעי בלע לספינתא. אתא צפרא פושקנצא, פסקה לרישה. אתהפכו מיא וחו דמא אתא תנינא חברה, שקלה ותליא לה ואחיה. הדר אתי, קא בעי בלעה לספינתא. הדר אתי צפרא (פושקנצא), פסקה לרישה, שקלה להווא אבן טבא, שדיה לספינתא. הוה צפרא מליחי בהדן, אותבינהו עליהו, שקלוהו ופרחו להו בהדה: (בבא-בתרא עד):

רפצ"ס

וחזינא ההוא אבן טבא, לתוך הים, והדרא לה תנינא, הכי גרסינן אתא ההוא תנינא, רגש וקא בעי למבלע לספינתא. אתא פושקנצא, עורב נקבה: וקטעה

לְרִישָׁא דְתַנְיָנָא. אֲתַהֲפְכוּ מִיָּא וְהוּוּ דְמָא, מֵרַב דָּם, שְׁתִּיחַ גְּדוֹל הַרְבֵּה: הָדָר קָא בְּעֵי לְטַבּוּעֵי לְסַפִּינְתָא, אֲתָא הַהוּא פּוֹשְׁקֵנְצָא וְקַטְלָהּ, וְאִזְל בַּר אָמֹרָאִי וְשָׁקְלָהּ לְהַהוּא אֶבְנֵן טָבָא, וְתִלְיִנְהוּ לְהַנְחֵהוּ צְפָרִי, לְנַפְוֹת אִם יָחִיו וְחָיו: וּפְרַחוּ לְהוּ בְּהַדִּי, הַהוּא אֶבְנֵן:

זְמַנָּא חָדָא אֲזִלְיָנָא בְּסַפִּינְתָא, – זֶה בְּחִינַת שְׁרֵשׁ הַרְצוֹן, שְׁשָׁם קְבוּרַת מוֹשֶׁה, שְׁנִסְתַּלַּק בְּשְׁרֵשׁ הַרְצוֹן כַּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת סַפִּינְתָא, בְּחִינַת (דְּבָרִים ל"ג): "כִּי שָׁם חִלַּקְתָּ מִחֻקֵּי סָפוֹן". וְחִזִּינָא הַהוּא אֶבְנֵן טָבָא דְהָדָר לֵה תַנְיָנָא – הֵינּוּ בְּחִינַת: אֶבְנֵן שְׁלֵמָה רְצוֹנוֹ, בְּחִינַת הַרְצוֹן הַנ"ל. דְּהָדָר לֵה תַנְיָנָא – זֶה מִצַּח הַנְּחָשׁ, שְׁמַסְבֵּב וּמַתְגַּבֵּר עַל הַרְצוֹן כַּנ"ל. וְנָחַת בַּר אָמֹרָאִי לְאַתְוִיָּה – הֵינּוּ בְּחִינַת הַחֶכֶם שֶׁבְּקֹדֶשׁ, בְּחִינַת (מִשְׁלֵי ז'): "אָמַר לְחַכְמָה אֲחֹתִי אֶת", שְׁהַחֶכֶם שֶׁבְּקֹדֶשׁ רָצָה לְהַתְגַּבֵּר וּלְהַעֲלוֹת הַרְצוֹן, לְקַשְׁרוֹ לְשְׁרֵשׁ הַרְצוֹן כַּנ"ל. אֲתָא תַנְיָנָא קָא בְּעֵי בְּלַע לְסַפִּינְתָא, הֵינּוּ שָׂבָא בְּחִינַת מִצַּח הַנְּחָשׁ, שְׁרֵשׁ חֲכַמַת הַטַּבֵּעַ, וְרָצָה לְבַלַּע הַסַּפִּינָה, בְּחִינַת שְׁרֵשׁ הַרְצוֹן, בְּחִינַת: "כִּי שָׁם חִלַּקְתָּ מִחֻקֵּי סָפוֹן", כִּי מִצַּח הַנְּחָשׁ רָצָה לְהַתְגַּבֵּר גַּם בְּשְׁרֵשׁ הַרְצוֹן, לְהַטִּיל פָּגָם וּכְפִירָה שָׁם, חַם וְשָׁלוֹם, כַּנ"ל.

אֲתָא פּוֹשְׁקֵנְצָא, הֵינּוּ עוֹרֵב, פְּסִיקָה לְרִישָׁה. פְּרוּשׁ, שָׂבָא בְּחִינַת עוֹרֵב, דְּהֵינּוּ צְדָקָה כַּנ"ל, כִּי עֶקֶר עֲבוּדַת הַצְּדָקָה – בְּבְחִינַת עוֹרֵב, בְּחִינַת: "וְאֵת הָעוֹרֵבִים צוִיתִי" וְכוּ' לְהַפִּיךְ אֲכֹזְרִיּוֹת לְרַחֲמָנוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה מַתְגַּבְּרִים עַל מִצַּח הַנְּחָשׁ, חֲכַמַת הַטַּבֵּעַ כַּנ"ל, כִּי מִנִּיהַ וּבֵה אֲבָא לִיזִיל בֵּה נִרְגָּא כַּנ"ל. וְזֶהוּ שְׂאֵתָא פּוֹשְׁקֵנְצָא, דְּהֵינּוּ עוֹרֵב בְּחִינַת צְדָקָה, וּפְסִיקָה לְרִישָׁה, שְׁחַתְדָּ רֵאשׁ הַנְּחָשׁ בְּחִינַת מִצַּח הַנְּחָשׁ, שְׁהַכְּנִיעוּ וְהָרְגוּ עַל-יְדֵי הַצְּדָקָה כַּנ"ל. אֲתַהֲפְכוּ מִיָּא וְהוּוּ דְמָא – הֵינּוּ שְׁעַל-יְדֵי זֶה שְׁהַכְּנִיעַ מִצַּח הַנְּחָשׁ, שְׁרֵשׁ חֲכַמַת הַטַּבֵּעַ,

עַל־יְדֵי־זֶה נִכְנָעוּ וְנִפְלוּ קוֹל שְׁאֵגַת הַחַיּוֹת רָעוֹת, הַדּוֹרְסִים וְטוֹרְפִים רַבִּים מִבְּנֵי עַמָּנוּ כַּנִּל, וְאֲזִי נִשְׁמַע קוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁל יוֹם טוֹב, שֶׁהוּא הַתְּגִלּוֹת הַרְצוֹן, וְאֲזִי: "יִשְׁמַח צְדִיק כִּי חָזָה נָקָם וְכוּ' כַּנִּל. וְזֶהוּ אֶת־הַפְּכוּ מֵיָא - הֵינּוּ שְׁאֵגַת הַחַיּוֹת רָעוֹת, בְּחִינַת (אִיּוֹב ג): "יִתְּכוּ כַּמִּים שְׁאֵגַתִּי". וְהוּוּ דְמָא - זֶה בְּחִינַת: "יִשְׁמַח צְדִיק כִּי חָזָה נָקָם, פְּעַמָּיו יִרְחֵץ בַּדָּם הַרְשָׁע" כַּנִּל. כִּי עַל־יְדֵי הַכְּנָעַת קוֹל שְׁאֵגַת הַחַיּוֹת רָעוֹת, עַל־יְדֵי־זֶה: "יִשְׁמַח צְדִיק כִּי חָזָה נָקָם" וְכוּ', כִּי נִשְׁמַע קוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁל יוֹם טוֹב כַּנִּל.

אֶת־א תַּנִּינָא חֲבֵרָה, שְׁקִלָּה וְתִלְיָא לָהּ וְאַחִיָּה - שְׁבָא בְּחִינַת מִצַּח הַנְּחָשׁ, וְשְׁקִלָּה לְאַבְן טוֹב הַנִּל, שְׁנַטְלָה אֶת הָאַבְן טוֹב, בְּחִינַת: אָבִן שְׁלֵמָה רְצוֹנוֹ. וְתִלְיָא לָהּ, הֵינּוּ שְׁהַטִּיל בּוֹ סַפֵּק, וְזֶהוּ: וְתִלְיָא לָהּ, כְּמוֹ דְּבַר הַתּוֹלָה בְּסַפֵּק, שְׁהַטִּיל סַפֵּק בְּרָצוֹן, שֶׁהוּא בְּחִינַת אָבִן טוֹב הַנִּל, וְעַל־יְדֵי־זֶה וְאַחִיָּה - שְׁחִזֹר וְחִיָּה חֲכָמַת הַטְּבַע, מִצַּח הַנְּחָשׁ, כִּי חֲכָמַת הַטְּבַע חִזְרָה וְנִתְּגַבְּרָה עַל־יְדֵי שְׁחִיָּה סַפֵּק בְּרָצוֹן כַּנִּל. וְזֶהוּ: הֲדַר אֶתִּי קָא בְּעֵי בְּלָעָה לְסַפִּינְתָא - שְׁחִזֹר וּבָא הַתַּנִּין מִצַּח הַנְּחָשׁ לְבָלַע הַסַּפִּינָה, בְּחִינַת שְׂרַשׁ הַרְצוֹן, חֵם וְשָׁלוֹם, כַּנִּל. הֲדַר אֶתִּי צְפָרָא פּוֹשְׁקִנְצָא, פְּסִיקָה לְרִישָׁה - הֵינּוּ שְׁחִזֹר וּבָא הָעוֹרֵב בְּחִינַת צְדָקָה כַּנִּל, וּפְסִיקָה לְרִישָׁה, שְׁחִרְגָה אֶת מִצַּח הַנְּחָשׁ וְהַכְּנִיעוּ, כִּי תָמִיד מִכְּנִיעִין אֶת מִצַּח הַנְּחָשׁ עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה כַּנִּל. וְשְׁקִלָּה לְהַהוּא אָבִן טָבָא וְשִׁדְיָה לְסַפִּינְתָא - כִּי אַחַר שֶׁהַכְּנִיעַ אֶת מִצַּח הַנְּחָשׁ, חֲכָמַת הַטְּבַע, לְגַמְרִי, אֲזִי נָטַל אֶת הָאַבְן טוֹב בְּחִינַת הַרְצוֹן, בְּחִינַת: אָבִן שְׁלֵמָה רְצוֹנוֹ, וְשִׁדְיָה לְסַפִּינְתָא - שְׁהַשְׁלִיכוֹ לְשֶׁרֶשׁ הַרְצוֹן, שְׁשָׁם מִקְשָׁרִין כָּל הַרְצוֹנוֹת כַּנִּל:

הוֹה צִפְּרֵי מְלִיחֵי בַּהֲדָן, אוֹתֵי בִינְהוּ עֲלֵיהוּ, שְׁקִלוֹהוּ וּפְרַחוּ:
לְהוּ, פִּרוּשׁ, שְׁהִיָה עִמָּנוּ צִפְּרֵי מְלִיחֵי, הִינּוּ נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל
מִבְּנֵי עִמָּנוּ שְׁטָעוּ אַחֲרֵיהֶם, אַחֲרֵי חֲכָמֵי הַטַּבֵּעַ, שְׂהֵם בְּחִינַת חַיּוֹת
רְעוֹת, שְׂדוּרְסִים וְטוּרְפִים רַבִּים מִבְּנֵי עִמָּנוּ כַּנִּ"ל.

וְזֵהוּ: צִפְּרֵי מְלִיחֵי, כִּי הֵם "כְּצִפְּרֵים הָאֲחֻזּוֹת בַּפֶּח" (קהלת ט).
וְזֵהוּ 'מְלִיחֵי' – לְשׁוֹן מְמָלְחָה, הִינּוּ מְבֻלְבָּל (עֵין רִש"י שְׁמוֹת ל'
פסוק לה). כִּי גַם הֵם נִתְבְּלְבוּ עַל־יְדֵי חַיּוֹת רְעוֹת הַנִּ"ל, וְטָעוּ גַם כֵּן
אַחֲרֵיהֶם, וְעָכְשׁוּ פְּרָחוּ לְהוּ וַיֵּצְאוּ לְשָׁלוֹם עַל־יְדֵי הָאֵבֶן טוֹב הַנִּ"ל,
עַל־יְדֵי בְּחִינַת הַרְצוֹן שֶׁנִּתְגַּלָּה עִתָּה כַּנִּ"ל. וְאַזִּי כְּשֶׁנִּתְגַּלָּה הַרְצוֹן,
אַזִּי נַעֲשֶׂה יִרְאָה, וְעַל־יְדֵי יִרְאָה מְקַבְּלִין הַחֶסֶד כַּנִּ"ל. וְזֵה גַם כֵּן
בְּחִינַת פְּרָחוּ, בְּחִינַת: "וְהִנֵּה פָּרַח מִמֶּנּוּ אֶתְרוֹן לְבֵית לְוִי", הִינּוּ
בְּחִינַת הַשְּׁפָעַת הַחֶסֶד עַל־יְדֵי הִירְאָה, שֶׁנַּעֲשֶׂה עַל־יְדֵי הַתְּגַלוֹת
הַרְצוֹן כַּנִּ"ל:

סִדְרַת קִצּוּר לְקוּטֵי מוֹהַר רֵי"ת הַיּוֹמֵי:

ח יֵשׁ חַיּוֹת רְעוֹת דוּרְסִים וְטוּרְפִים, וְהֵם חֲכָמֵי הַטַּבֵּעַ שְׂרוּצִים
לְהִירְאוֹת עַל־פִּי חֲכָמְתָם הַמְּטָעִית שֶׁהִכֵּל עַל־פִּי הַטַּבֵּעַ חֵם וְשָׁלוֹם,
וְהֵם דוּרְסִים וְטוּרְפִים רַבִּים מִבְּנֵי עִמָּנוּ. כִּי כַּמָּה נִפְשׁוֹת מִיִּשְׂרָאֵל
שְׁקָעוּ בְּזֵה רַחֲמָנָא לְצֻלָּן. וְאֵלוּ הַנִּפְשׁוֹת הֵם כְּצִפְּרֵים הָאֲחֻזּוֹת
בַּפֶּח. עַל כֵּן כָּל מִי שֶׁחָסַע עַל נִפְשׁוֹ צָרִיד לְבָרַח וּלְמַלֵּט נִפְשׁוֹ מֵהֶם
שֶׁלֹּא תִהְיֶה נִפְשׁוֹ נִטְרַפֶּת וְנִדְרָסֶת חֵם וְשָׁלוֹם עַל יָדָם. כִּי
הַתְּגַבְּרוּתָם גָּדוֹל מְאֹד וְקוֹל שִׁאֲנָתָם עוֹלָה וּמִתְגַּבֵּר עַל קוֹל
הַקְּרִיָּאָה שֶׁל יוֹם־טוֹב שְׁקוּרָא וְצוּעֵק וּמְגַלָּה אֶת הַרְצוֹן. עַל כֵּן
חָלִילָה לְהִסְתַּכֵּל כָּלָל בְּאֵלוּ הַסְּפָרִים הַמְּדַבְּרִים מִחֻקֵּי הַתּוֹרָה. אֲפֹלוּ
בְּסְפָרִים שֶׁחֲבָרוּ גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵין רְעָה גְּדוּלָה מִזֹּו:

ט עַל־יְדֵי הַזְּקָנִים מֵאֲרִיכֵי יָמִים שֶׁבְּדוּר שְׂאֵין בָּהֶם שְׁלֵמוֹת

על ידי זה מתגבר חכמת הטבע חס ושלוש כי צריך האדם כל מה שנתוסף ובא לו יום מימי חייו להוסיף בכל יום קדשה ודעת את השם. כי כל יום שבא אחר כך צריך שיאיר ביותר בתוספות קדשה ודעת את ה'. ורק זה נקרא זקן וקדשה באמת, אבל בשפוגם את ימיו ואינו מוסיף קדשה ודעת בכל יום אף על פי שמזקין אינו נקרא זקן כלל רק אדרבא הוא נקרא קצר ימים. ועל ידי נפילת הדעת וקדשה של הזקנים הנ"ל יונק ומתגבר חס ושלוש דעת חכמת הטבע בעולם.

סֵדֶר יְמֵי מַלְחַמַת הַיּוֹמִי:

פה בשנת תקע"ב הנזכרת לעיל בקיץ הכרחתו לנסע לקהלת קדש קרימינטשק אודות המרגליות של רבנו זכרוננו לברכה שנשארו לבתו הנזכרת לעיל ובודאי בעת נסיעתי שעברתי בדרך אצל רב אנשי שלומנו המקרבים מכבר כי שם היה עקר אנשי שלומנו היקרים שיסדו הבנין הקדוש מקדם, בודאי דברתי הרבה שם מאמתת נוראות נפלאותיו, וגם זה היה מאת השם אז בעת ההיא, שלא עלה על דעתי לסבב שם, והוא ברחמי מסבב סבות מתהפך בתחבולותיו כדי להוציא תעלומות חכמה אשר היה גנוז בדעתי ולבבי ואז נתקרב אצלנו רב בשנים אחד שהוא איש כשר ויקר מאד מלבד שאר בני הנעורים שהתחילו לצמח אז לטובה:

פו והנה בכל אלו הזמנים הייתי מטלטל פה כי לא היתה לי דירה כנ"ל, ומחמת זה לא היו רגילים לכנס אצלי רק לעתים רחוקות רק רב דבורים שדברתי עם אנשים הכל היה חוץ לביתי והרב בבית המדרש וכנ"ל גם לא היה פה כי אם בית המדרש אחד הישן כי בית המדרש החדש שהיה פה בביתו של אדוננו מורנו

זֶה הַזֵּמַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'קח - זמנך מזהרני את זמניך ל"צריך לצני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
זמנך זמנך "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וְרַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה נְשַׁרְף עִם בֵּיתוֹ קִדְם יְצִיאָתוֹ מִפֶּה וְהָיָה חָרֵב
זֶה יָמִים וְשָׁנִים אֲבָל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַב חֲמֵלָתוֹ חָמַל עַל עֲדָתוֹ
וְסִבַּב לְטוֹבָה וְנָתַן בְּלֵב כַּמָּה אֲנָשִׁים פֶּה שֶׁנִּתְעוֹרְרוּ לְבָנוֹת מִחֲדָשׁ
הַבַּיִת הַמְדֻרָשׁ שֶׁהָיָה בְּבֵית רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה שֶׁנְשַׁרְף, וְזֶה הָיָה
בְּשָׁנַת תַּקַּע"ג וְחֶפְצֵן הַשֵּׁם בְּיָדָם הִצְלִיחַ שֶׁבָנוּ אוֹתוֹ וְגִמְרוּהוּ בְּסוֹף
הַשָּׁנָה הַנִּזְכָּרָת לְעֵיל סָמוּךְ לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל שָׁנַת תַּקַּע"ד:

וְזֶה הַבְּנִיָּן שֶׁל הַבַּיִת הַמְדֻרָשׁ הַחֲדָשׁ שֶׁלָּנוּ הָיָה לָנוּ לִישׁוּעָה גְּדוֹלָה
בְּכַמָּה אֲפָנִים, וְהַכֹּל עָשָׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יָפָה בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ כִּי
כִּי אֲשֶׁר הִתְחִילוּ דְבָרֵי לַעֲשׂוֹת רֵשָׁם בְּלֵב כַּמָּה אֲנָשִׁים וְנִתְעוֹרְרוּ
לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ וְרָאוּ שֶׁאֵשׁ הַקְּדוּשָׁה שָׁלוּ לֹא נִכְבְּהָ חֵם וְשָׁלוֹם כִּי
דְבָרָיו הָיוּ חַיִּים וְקִיָּמִים לָעַד, הִתְחִילוּ הַחוֹלְקִים לְהִתְעוֹרֵר מִחֲדָשׁ
מְעַט מְעַט כִּי אֵת זֶה לְעֵמֶת זֶה עָשָׂה וְכוּ' כִּי בִימֵי חַיָּיו הַקְּדוּשִׁים
הָיוּ כַּמָּה חוֹלְקִים עָלָיו וְזֶה מִחֲמַת שֶׁהִתְגָּרָה הַסָּמ"ךְ-מ"ם וְחִילוֹתָיו
מִחֲמַת שֶׁרָאוּ שְׁרוּצָה לְהַחֲזִיר כָּל הָעוֹלָם לְמוֹטָב עַל כֵּן חָרַק שֶׁנָּיו
עָלָיו וְהִתְלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּאִיזָה גְּדוֹלִים וְהַכְּנִים בְּלִבָּם שֶׁיִּחְלְקוּ עָלָיו
וּמֵהֶם נִסְתַּעֲפוּ כַּמָּה וְכַמָּה אֲנָשִׁים מְגִשְׁמִים בְּתַאֲוֹת וְכַמָּה וְכַמָּה
בְּעָלֵי עֲבֵרוֹת שֶׁנִּתְּנוּ לָהֶם מְקוֹם לְטַעוֹת אֲשֶׁר יֵצֵא עֲתָק מִפִּיהֶם
וְיִחַפְּאוּ עָלָיו דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא כֵן וְעַל יְדֵי זֶה מְנַעוּ רַבִּים מִחַיִּים
אֲמֵתִים וְלֹא זָכוּ לְהַנּוֹת מֵאוֹרוֹ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ וְכָל מֵה שֶׁעָבַר בְּזֶה
אֵי אֲפֶשֶׁר לְסַפֵּר. אֲךְ אַחֲרֵי הַסִּתְּלָקוֹתָיו, בְּתַחֲלָה נִדְּמָה כְּאִלוֹ נִשְׁקַט
הַמַּחְלָקָת קָצַת וְזֶה הָיָה כָּל זִמַּן שֶׁלֹּא נִתְעוֹרֵר אֵשׁ הַקְּדוּשׁ שֶׁלוֹ אֲךְ
תִּכְרַף שֶׁהִתְחִיל מִחֲדָשׁ רֵשְׁפֵי אֵשׁ הַקְּדוּשִׁים שֶׁלוֹ לְהַבְעִיר בְּאִיזָה
אֲנָשִׁים תִּכְרַף לְעֵמֶת זֶה חֲזַר וְנִתְעוֹרֵר הַמַּחְלָקָת וְהַקְּטִיגוֹרִיא שֶׁלָּהֶם
וְאֵף עַל פִּי שְׂרָבָם לֹא הָיָה לָהֶם פְּתִחוֹן פֶּה לְדַבֵּר סָרָה עָלָיו בְּעֲצָמוֹ
כִּי הַכֹּל רָאוּ כִּי אַחֲרֵית לְאִישׁ שָׁלוֹם שֶׁנִּסְתַּלַּק בְּשָׁלוֹם וְהָאִיר פְּנֵי

תִּבֶל בְּסַפְרָיו הַקְדוּשִׁים, וְהַשְּׂאִיר תִּלְמִידִים הַגּוֹנִים בְּשָׂרִים בְּאַמֶּת,
 עִם כָּל זֶה הִתְחַזְקוּ לְחַלֵּק עֲלֵינוּ וְעָלֵי בְיוֹתֵר, עַל שְׂאֵנֵי עוֹסֵק בְּעֶסֶק
 זֶה לְהַכְנִים תּוֹרָתוֹ הַקְדוּשָׁה בְּעוֹלָם וּלְקַרֵּב נְפֹשׁוֹת לְדַרְכֵי
 הַקְדוּשִׁים הָאֲמִתִּיִּים עַד שֶׁנִּמְצְאוּ גַם פֶּה כַּמָּה אֲנָשִׁים שֶׁהִתְחִילוּ
 לְחַלֵּק וּמַחְמֵת זֶה הָיָה קָשָׁה מְאֹד לְדַבֵּר בְּבֵית הַמְדַרְשׁ הַזֶּה לְכִי שֶׁ
 הָיוּ כַּמָּה שֶׁחָלַק לָבָם מֵאֲתוֹ עַל כֵּן הִיָּתָה טוֹבָה גְדוֹלָה מֵאֵת הַשֵּׁם
 לְעֶסֶק הַקְדוּשׁ הַזֶּה מֵהַ שֶׁנִּבְנָה הַבֵּית הַמְדַרְשׁ הַחֲדָשׁ שֶׁלָּנוּ שֶׁנִּבְנָה
 עַל מְקוֹם דִּירָתוֹ הַקְדוּשָׁה:

סֵדֶר לְקוּפֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

מִן הַכֶּלֶל שֶׁהַמְשָׁלָה בְּיַד הַצְּדִיק לְפַעֵל פְּעֻלוֹת כְּרִצּוֹנוֹ כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ
 רַבּוֹתֵינוּ ז"ל מִי מוֹשֵׁל בִּי צְדִיק. וְעַקֵּר הַמְשָׁלָה לְהָאִיר וּלְעוֹרֵר
 לֵב יִשְׂרָאֵל לְעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. עַל כֵּן הָעֵקֶר שֶׁיִּתְקַשֵּׁר לְצְדִיקֵי
 אֱמֶת וּלְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּעֲבוֹדַת ה', וּמֵהֶם יִקְבַּל כֹּחַ וְהֵאָרָה
 וְהִתְעוֹרְרוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַד שֶׁיָּשׁוּב אֵל ה' בְּאַמֶּת (שם).

מִדְּמֵאוֹר פְּנֵי הַצְּדִיקִים מְקַבְּלִין מַחֲיִין וְשֹׁכֵל חֲדָשׁ שֶׁהִיא נְשֻׁמָּה
 חֲדָשָׁה כִּי הַנְּשֻׁמָּה הִיא הַשֹּׁכֵל. הֵינּוּ כְּשֶׁהַצְּדִיק מְסַבֵּיר לוֹ פָּנִים אֲזִי
 מְקַבֵּל שֹׁכֵל חֲדָשׁ וְנְשֻׁמָּה חֲדָשָׁה מֵאוֹר פָּנָיו הַקְדוּשִׁים (שם לה).

מֵהַ כְּשֶׁהַצְּדִיק הָאֱמֶת מְגַלֵּה אִיזָה דְבַר תּוֹרָה אֲזִי מוֹרִיד נְשֻׁמָּתֵין
 חֲדָתִין לְכָל אֶחָד מֵהַשּׁוֹמְעִין הַתּוֹרָה לְפִי בְּחִינָתוֹ וְתַפְיֻסָתוֹ (שם לו).
 מוֹ טוֹב מְאֹד לְאָדָם לְהִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לִיתֵן בְּכָל פֶּעַם עַל פְּדִיוֹן
 לְצְדִיקִים וִירָאִים, כִּדִּי לְהַמְתִּיק וּלְבַטֵּל מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים. הֵינּוּ
 אֲפִלוֹ כְּשֶׁאִין לוֹ צָרָה חֵם וְשָׁלוֹם אַף עַל פִּי כֵּן יִתֵּן בְּכָל עֵת עַל
 פְּדִיוֹן כִּדִּי לְהַמְתִּיק מֵעָלְיוֹ הַדֵּינִים שֶׁלֹּא יָבוֹא לְיַדֵּי צָרָה חֵם וְשָׁלוֹם
 (חיי מוהר"ן, עבודת ה', צב).

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

דְּקִי לְעֵמֶר מִזֶּה רִנְיָת זִצְיָל "לְעָד לְעָד מִקֻּוּה שִׁדְיָ לְעֵד מִסְפְּרֵי רַבְנֵי יִהְיֶה תִיקוּן לְכָל" ❦
❦ "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוּר ע"י הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנְחָה" שְׁע"י יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ❦

מִזְכָּר מִלֵּא גְרוֹנָם שֶׁל תְּלִמִּידי חֲכָמִים יִין הוּא בְּחִינַת פְּדִיוֹן
וּמִתִּיק הַדִּינִים (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן לו).

מִחַ עַל־יְדֵי אֱמוּנַת חֲכָמִים שְׁמַאֲמִין שְׁכָל דְּבָרֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם אֵינוֹ
פָּשׁוּט וַיֵּשׁ בָּהֶם רְזִין עַל יְדֵי זֶה נִמְתָּקִין הַדִּינִים (שם מ.ב.).

מִטָּ גַם מִי שֶׁעוֹשֶׂה לְבוֹשׁ נָאָה לְצַדִּיק עַל יְדֵי זֶה נִמְתָּקִין הַדִּינִים
(שם.).

נִהְיָ לְוָהֶעָקֵר שְׂיִהְיֶה לוֹ אֱמוּנַת חֲכָמִים, וְלִהְיֶה בְּכָבוֹד וְלִירָא
מִהֶם מְאֹד. וְאַף אִם נִדְמָה לוֹ שֶׁהֵם עוֹשִׂים חֵם וְשָׁלוֹם כְּנֶגֶד הַתּוֹרָה
הוּא צָרִיךְ לְהֶאֱמִין שֶׁבּוֹדָי הֵם עוֹשִׂים נְכוֹנָה עַל פִּי הַתּוֹרָה, כִּי
הַתּוֹרָה נִמְסָרָה לְחֲכָמֵי הַדּוֹר לְדַרְשָׁהּ כְּפִי מַה שִׁיּוֹדְעִים, עַל כֵּן
צָרִיךְ לְהַשְׁלִיךְ שְׂכָלוֹ וְדַעְתּוֹ רַק לְסִמּוֹךְ עֲלֵיהֶם (שם נז.).

נֵא כָּל הַרְפּוּאוֹת תְּלוּיִים בַּתּוֹרָה, וְהַתּוֹרָה נִמְסָרָה לְחֲכָמִים. וְאַנְחֵנוּ
מְצוּיִים לְשִׁמְעַ מִהֶם וְלִבְלִי לְסוּר מִדְּבָרֵיהֶם יָמִין וְשְׂמָאל. וְכִי
שְׁמֻזְזוּל בְּדְבָרֵיהֶם וְאֵינוֹ מֶאֱמִין דְּבָרֵיהֶם מִחֲמַת שְׂנֵדְמָה לוֹ
שֶׁמִּדְּאוּרֵייתָא אֵינוֹ כֵּן, עַל יְדֵי זֶה נִחְלָה בְּמִכָּה שְׂאִין לָהּ רְפּוּאָה
וּמִתְּ בָּהּ (שם.).

סְדֵר סְפִירֵי מַעֲשֵׂיֹת הַיּוֹמִי:

וְזֶה (הֵינּוּ בֶּן הַמֶּלֶךְ הָאֱמֶת שֶׁהוּא הָאָדָם שֶׁל הַבְּהֵמוֹת) הָיָה מְשַׁמֵּשׁ עִם עַבְדּוֹ
הַנִּ"ל כְּכֹל אֲשֶׁר הָיָה צָרִיךְ וְחָרָה לְהַעֲבֹד מְאֹד, עַל אֲשֶׁר נִמְכַר
לְעַבְדַּ בְּשָׂבִיל שְׁעָה אַחַת שֶׁהָיָה צָרִיךְ לָחֵם לְאָכֹל כִּי עֲתָה יֵשׁ לָהֶם
מַה לְאָכֹל וְרַק בְּשָׂבִיל שְׁעָה אַחַת־יְהִי עַבְדַּ עוֹלָם וְהָיָה מִתְאַנְחַ
וְגוֹנַח: אֵיךְ בָּאתִי לְמִדָּה כָּזוֹ, לְהִיּוֹת עַבְדַּ שְׂאֵל לוֹ: (הֵינּוּ בֶּן הַמֶּלֶךְ
הָאֱמֶת שֶׁהוּא הָאָדָם שֶׁלֹּא שְׂאֵל אוֹתוֹ) וּבְאֵיזָה גְדֻלָּה הִיִּיתָ, שְׂאֵתָה מִתְאַנְחַ
עַל שֶׁבָּאתָ לְמִדָּה זוֹ? הַשִּׁיב לוֹ וְסַפֵּר לוֹ, אֵיךְ שֶׁהוּא הָיָה מֶלֶךְ, וְהָיָה

מַרְנָנִים עָלָיו שְׁנַחֲלַף וְכוּ' כַּנֵּ"ל (כי בְּאֶמֶת זֶה הָאָדָם שֶׁל הַפּוֹסֵי-הוּא הוּא הַמִּלֵּךְ הַנֵּ"ל אֲשֶׁר בְּאֶמֶת הוּא בֶן הַשְּׂפָחָה כַּנֵּ"ל) וְגַרְשׁ אֶת חֲבֵרוֹ כַּנֵּ"ל וּפְעַם אַחַת בָּא עַל דַּעְתּוֹ שְׁלֹא טוֹב עָשָׂה וְנִתְחַרַט וְכוּ' וְהָיוּ בָּאִים עָלָיו חֲרָטוֹת תָּמִיד עַל הַמַּעֲשֵׂה הַרְעָה וְהָעוֹלָה הַגְּדוּלָה שֶׁעָשָׂה נֶגְדַּ חֲבֵרוֹ.

פְּעַם אַחַת חָלַם לוֹ, שֶׁהַתְּקוּן שֶׁלוֹ הוּא, שִׁישְׁלִיךְ אֶת הַמְּלוּכָה, וְיִלְךְ לְמָקוֹם שֶׁעֵינָיו יִשְׂאוּ אוֹתוֹ, וּבְזֶה יִתְקַן חֲטָאוֹ וְלֹא רָצָה לַעֲשׂוֹת כְּזֹאת, אֲךָ הָיוּ מְבַלְבְּלִין אוֹתוֹ תָּמִיד חֲלוּמוֹת הַלָּלוּ, שִׁיעֲשֵׂה כַּנֵּ"ל, עַד שֶׁנִּגְמַר בְּדַעְתּוֹ, שִׁיעֲשֵׂה כָּךְ, וְהִשְׁלִיךְ אֶת הַמְּלוּכָה, וְהִלְךְ בְּאֲשֶׁר הָלַךְ, עַד שֶׁבָּא לְכָאן, וְעָתָה יִהְיֶה עֶבֶד וְזֶה שָׁמַע אֶת כָּל זֶה וְשָׁתַק (הֵינּוּ זֶה הַבֶּן מִלֵּךְ הָאֶמֶת, שֶׁהוּא הָאָדָם שֶׁל הַבְּהֵמוֹת, שָׁמַע כָּל זֶה שֶׁסִּפֵּר לוֹ הָאָדָם שֶׁל הַפּוֹסֵם, שֶׁהוּא עֹבֵדוֹ עֲבָדוֹ וְשָׁתַק) וְאָמַר: אֶרְאֶה וְאֶתִּישֵׁב אִידֵךְ לְנַהֵג עִם זֶה.

סדר שְׁלַחַן עֲרוּרָה הַיּוֹמִי:

(ה) מוֹתֵר לְמַלּוּחַ כַּמָּה חֲתִיכוֹת בְּבֵת אַחַת אַע"פ שֶׁאִינוֹ צָרִיךְ אֵלֶּא אַחַת: הַגָּה וַיֵּשׁ אֹמְרִים דְּלֹא שָׂרִי לְהַעֲרִים רַק קוֹדֵם אֲכִילַת שַׁחֲרִית (ר"י וּב"י בִּשְׁם סַמ"ג) וּמוֹתֵר לְמַלּוּחַ הַבֶּשֶׂר בְּיוֹם טוֹב אִם עַל פִּי שֶׁהִיָּה אֲפֹשֶׁר לְמַלְחוֹ מֵעֶרֶב יוֹם טוֹב (מַהֲרִי"ל וְת"ה סִימָן פ'): (ו) נוֹחַגִּין לְנִקְרַב בֶּשֶׂר בְּיוֹם טוֹב אֲפִילוֹ נִשְׁחַט מֵעֶרֶב יוֹם טוֹב (וְטוֹב לְשָׁנוֹת קִצַּת אִם יוֹכֵל לְשָׁנוֹת בְּאִיזָה דְבַר) (מַהֲרִי"ל וְת"ה סִימָן פ"ד):

סִימָן תְּקֵא (א) אִין מִבְּקַעִין עֲצִים מִן הַקּוֹרוֹת שְׁעוֹמְדוֹת לְבָנִין וְלֹא מִקּוֹרָה שֶׁנִּשְׁבְּרָה בְּיוֹם טוֹב אֲפִילוֹ אִם הִיתָה רְעוּעָה מֵעֶרֶב יוֹם טוֹב וְקָרוּבָה לְהַשְׁבֵּר אֲבָל אִם נִשְׁבְּרָה מֵעֶרֶב יוֹם טוֹב אִם אִי אֲפֹשֶׁר לְהַסִּיקָה בְּלֹא בִיקוּעַ מִבְּקַעִין מִמְנַה חֲתִיכוֹת גְּדוּלוֹת וְלֹא יִבְקַע לֹא בְּקֶרְדוֹם וְלֹא בְּמַגֵּל וְלֹא בְּמַגִּירָה אֵלֶּא בְּקוֹפִיץ

(פי' סכין של קצבים ויש עושין בו ב' ראשין דומה קצת לקרדום רש"י) ובצד הקצר שלו אבל לא בצד הרחב ויש מי שאוסר אפילו בקופיץ לפי שאין אנו בקיאים מהו ולא התירו אלא בסכין: (ז) עצים גדולים קצת וראוים להסקה בלא ביקוע לא יבקע כלל ואפילו לשברם ביד יש מי שאוסר: (ג) אין מביאים עצים מן השדה אפילו אם היו מכונסין שם מבערב אבל מגבב הוא בשדה משלפניו (וכן בחצר לוקח לפניו) (ב"י ורמב"ם) ומדליק שם ומביאים מהמכונסים שברשות היחיד ואפילו היתה מוקפת חומה שלא לשם דירה ובלבד שיהיה בה מסגרת ותהיה בתוך תחום שבת ואם חסר אחת מכל אלו הרי הן מוקצה: (ד) עלי קנים ועלי גפנים אע"פ שהם מכונסים בקרפף כיון שהרוח מפזרת אותם הרי הם כמפוזרין ואסורים ואם הניח עליהם כלי כבד מערב יום טוב הרי אלו מוכנים: (ה) עצים שנשרו מן האילן ביום טוב אין מסיקין בהם (ועיין לעיל סימן תק"ז סעיף ב): (ו) כלים שנשברו ביום טוב אין מסיקין בהם שהם נולד (ואם הסיק בכלים אסור להפוך באש לאחר שהודלקו במקצת דאז הוי שבר כלי אלא אם כן ריבה עליהם עצים מוכנים) (המגיד פ"ב ור"ן פ"ק דביצה) אבל מסיקין בכלים שלמים או בכלים שנשברו מבעוד יום: (ז) שקדים ואגוזים שאכלם מערב יו"ט מסיקין בקליפיהם ביום טוב ואם אכלם ביו"ט אין מסיקין בקליפיהן: הגה גם אין להסיק עם האגוזים והשקדים עצמן אלא א"כ הם עדיין בקליפה (ב"י) ולפידים שנשארו מיום טוב ראשון שכבו מותר לחזור ולהדליקם אפילו ביום טוב שני של ראש השנה או יו"ט אחר שבת (הרא"ש ומרדכי ריש ביצה וב"י):

סימן תקב (ח) אין מוציאים אש לא מן העצים ולא מן האבנים ולא מן העפר ולא מן המים ואין עושים פחמים ואין נופחין במפוח אלא בשפופרת ונהגו היתר במפוח של בעלי

בתים ע"י שינוי להפכו מלמעלה למטה: הגה ומותר לכסות האש בכלי או בעפר מוכן אם אינו מכבהו ודוקא לצורך יו"ט ראשון אבל לצורך יום טוב שני אסור (מהרי"ל) העושה מדורה ביו"ט כשהוא עורך את העצים אינו מניח זה על זה עד שיסדר המערכה מפני שנראה כבונה אלא או שופך העצים בעירבוב או עורך בשינוי כיצד מניח עץ למעלה ומניח אחר תחתיו ואחר תחתיו עד שהוא מגיע לארץ וכן הקדרה אוהז אותה ומכנים האבנים תחתיה אבל לא יניחנה על גבי האבנים וכן המטה אוהז (הקרשים) למעלה ומכנים הרגלים תחתיהם אפילו ביצים לא יעמיד אותם שורה על גבי שורה עד שיעמדו כמו מגדל אלא ישנה ויתחיל מלמעלה למטה וכן כל כיוצא בזה צריך שינוי: הגה וכן שלחן שיש לו דפנות המגיעות לארץ (תוספות) צריך שינוי אבל מותר להושיב שלחן שלנו על רגליו ואין בזה משום בנין ויש אומרים דאפילו מגיע לארץ כל זמן שאינו צריך לאויר של תחתיו שרי (טור):

סדר לקוי תפלות היומי:

קלד: מלא רחמים רבים, זכני מעתה לחזור ולבקש ולמצא את כל האבדות שאבדתי מיום היותי על האדמה עד היום הנה זכני עזרני מעתה להטהר ולהתקדש בקדשה גדולה בכל השנה כלה, וביותר בימים הנוראים הקדושים האלו מראש השנה עד שמחת תורה, ותזכנו לתשובה שלמה באמת בעשרת ימי תשובה לתקן את כל אשר שחתתי, ונזכה אז לתקן פגם הברית בשלמות באמת, לתקן תקון החותם דקדשה, עד שנזכה ביום הקדוש ביום צום הכפורים יום גדול ונורא, שבת שבתון יום מחילת חטא וסליחת עון וכפרת פשע, לגמר בו גמר תקון החותם דקדשה בשלמות ותעזרנו ותזכנו לקבל יום צום הכפורים הקדוש והנורא

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'קיד - צמח מזהר רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מֵאֵד בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה גְּדוּלָּהּ וּבְשִׁלְמוֹת גְּדוּלָּהּ, וְנִזְכָּה לָשׁוּב אֶזְרוּ
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְלִבְכוֹת מִתּוֹךְ שִׂמְחָה וְחֵדוּהָ בְּשִׂמְחָה הַגְּדוּלָּה,
וְלִהְיוֹת לְפָנֶיךָ בְּכָל מִיָּנִי וְדַוְיִים וּלְפָרֵט כָּל חַטָּאתֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ
וּפְשָׁעֵינוּ לְפָנֶיךָ, וְלִהְיוֹת חֲרִיט עֲלֵיהֶם בְּחִרְטָה גְּדוּלָּה מֵעוֹמְקָא דְּלִבָּא
בְּאַמַּת גָּמוּר, וְלַעֲזֹב אוֹתָם עֲזִיבָה גָּמוּרָה, וְלִקְבֹּל עָלֵינוּ בְּאַמַּת
וּבְלִב שָׁלֵם שְׁלֵא לַעֲשׂוֹתָם עוֹד בְּשׁוּם אִפְסָן, וְלֹא נָשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ
אִם אֶזְרוּ פְּעֻלָּנוּ לֹא נוֹסִיף וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּמְחַל וְתִסְלַח
וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שִׁחַטָּאנוּ וְשָׁעוּינוּ
וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ וְתִתְקַן בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַחַטָּאוֹת וְקִדְשָׁהּ, וְתִשְׁמַח
אוֹתָנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל "כַּחֲוֹתָם עַל לִבָּךְ, כַּחֲוֹתָם עַל זְרוּעֶךָ",
וְתַחַתְּמֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם לְחַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיִּים
שְׁנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת בָּהֶם רְצוֹנָךְ בְּאַמַּת, וְתַחַתְּמֵנוּ בְּסִפְרָן שֶׁל צְדִיקִים
אֲמִתִּיִּים:

קִלָּה: וְתִזְכָּנוּ לְקַבֵּל חַג הַסְּכוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה גְּדוּלָּה,
וּבְשִׂמְחָה וְחֵדוּהָ רַבָּה וְעֲצוּמָה לְשִׂמְחָה הַגְּדוּלָּה וְהַקְּדוֹשׁ, נִגְיֵלָה
וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתְךָ בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת אִךְ שִׂמְחָה
בִּימֵי הַסְּכוֹת הַקְּדוֹשִׁים זְמַן שִׂמְחָתָנוּ, לְגִיל וְלָשׁוּשׁ וְלִשְׂמִיחָה בְּכָל עֵז
בְּגִילָה רַנָּה דִּיצָה וְחֵדוּהָ וְתִזְכָּנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת סְפָה וְאַרְבַּע מִיָּנִים
שְׁבִלּוּלָב בְּשִׁלְמוֹת בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָּה, עִם כָּל פְּרִטִּיהֶם וְדְקִדּוּקֵיהֶם
וּכְוֹנֹתֵיהֶם וְתִרְי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהֶם וּבִזְכוֹת מִצְוֹת סְפָה
הַקְּדוֹשָׁה נִזְכָּה לְתַקֵּן וּלְחַזֵּק אֶת הַמְּלֶאךָ הַקְּדוֹשׁ, וְנִזְכָּה לְחַלּוֹם עַל
יְדֵי מְלֶאךָ, וְלִמְאַכְלִים בְּרוּרִים וְזָכִים בְּלִי שׁוּם תַּעֲרִבֵת סִיג וּפְסִלָּת
כָּלֵל, וְלֹא יִזְיָקוּ לָנוּ הַמְּאַכְלִים כָּלֵל, וְיִהְיוּ כָּל חַלּוּמוֹתֵינוּ מִיִּשְׁבִּים
עָלֵינוּ לְטוֹבָה:

קִלוּ: וּבִזְכוֹת קְדֻשָׁת שְׁמִינִי עֲצֵרֵת הַקְּדוֹשׁ, תִּזְכָּנוּ לְתַקֵּן הַמְּשַׁפֵּט

דְקִדְשָׁהּ, וְעַל יְדֵי זֶה תִּצְיָלְנוּ תָּמִיד מִפְּנֵי הַבְּרִית וּמִמְקָרָה לִילָה חַם וְשָׁלוֹם, וְתִהְיֶה הַטָּפָה הַקְּדוּשָׁה נִקְלָטָה וְנִעְצָרָת בְּקְדוּשָׁה גְּדוּלָּה בְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב, וְלֹא תִּהְיֶה נִשְׁחָתֶת חַם וְשָׁלוֹם לְעוֹלָם וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְיָלְנוּ מִרְבָּנִים וְדִינִים שְׂאֵינָם הַגּוֹנִים, וְתִבְטַל כָּחֵם וּמִמְשַׁלְתָּם מִן הָעוֹלָם חוּסָה עָלֵינוּ כְּרַב רַחֲמֶיךָ, וְזַכְנוּ שִׁיְהִיָּה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל רְבָנִים וְדִינִים כְּשָׂרִים שִׁיעֲמִידוֹ הַדָּת עַל תְּלוּ, וַיְדוּנוּ דִין אֲמַת לְאַמְתּוֹ, בְּאִפְן שֶׁנִּזְכָּה לְתִקּוֹן הַמְּשַׁפֵּט בְּאַמַּת, וְנִזְכָּה לְתִקּוֹן הַבְּרִית בְּשָׁלוֹם בְּכָל הַבְּחִינֹת בְּאַמַּת בְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶיךָ, וּמִלֵּא כָּל מְשָׁלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה, אִם כְּבָנִים אִם כְּעֲבָדִים אִם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, וְאִם כְּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לָךְ תְּלוּיּוֹת, עַד שֶׁתִּחַנְנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר מְשַׁפֵּטְנוּ אִים קְדוּשָׁה:

קְלוּ: וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִתֵּן לָנוּ רַבִּי וּמְנַהִיג אֲמַתִּי, וְתַעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שֶׁאִזְכָּה לְהִתְקָרֵב לְצַדִּיקִים אֲמַתִּים שִׁישׁ לָהֶם יְשִׁיבָה הַגּוֹנָה שֶׁל תִּלְמִידִים כְּשָׂרִים וְהַגּוֹנִים כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב וְאִזְכָּה גַם אֲנֹכִי לְהַכָּלֵל בְּהִישִׁיבוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקִים הָאֲמַתִּים בֵּין הַתִּלְמִידִים הַהַגּוֹנִים שֶׁלָּהֶם וְתִזְכְּנוּ עַל יְדֵי קְבוּץ הִישִׁיבוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקִים הָאֲמַתִּים לְקַבֵּץ וּלְתַקֵּן כָּל חֵלְקֵי הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְנִזְכָּה לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת, וַיְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "כֹּה אָמַר ה' זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ, אֶהְבֵּת כְּלוּלֹתֶיךָ, לְכַתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר, בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה" וְתִזְכְּנוּ שִׁיתִּתֵּקֵן מִחַנּוּ וְשִׁכְלְנוּ עַל יְדֵי הַצַּדִּיקִים הָאֲמַתִּים, שִׁיאִירוּ בָנוּ קְדוּשַׁת מִחָם הַקְּדוּשָׁה וַיִּלְמְדוּ אֹתָנוּ דַּעַת וְתְבוּנָה וַיִּלְמְדוּנוּ בְּאוֹרַח מְשַׁפֵּט, וְאַרְחוֹת חֶסֶדֶיךָ יִגְלוּ לָנוּ, וַיַּחֲזִקוּנוּ בְּעֲבוּדְתֶךָ וַיִּאֲמְצוּנוּ וַיִּטְהָרוּ לְבַבְנוּ לְעֲבֹדְךָ בְּאַמַּת, וַיִּשְׁמְחוּ נַפְשׁוֹתֵינוּ הָאֲמִלְלוֹת מְאֹד, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְסַמֵּךְ כִּי אִם עַל הַצַּדִּיקִים הָאֲמַתִּים, וְאַלִּיָּהֶם אָנוּ

סדר הלימוד ליום א' תמוז
זמן קטן וכל יעבוד
(ב' דר"ח תמוז) ליקיז

הקדשה: